

Vi har selvfølgelig også her i Folketinget en del af ansvaret. Vi har nemlig ansvaret for at sikre, at lovgivningen giver kommunerne mulighed for at tilbyde borgerne mere fleksible ordninger. De koster ikke nødvendigvis penge, men de koster tid til nytænkning. Derfor har vi sammen med bl.a. Venstre og CD, flere gange foreslået mere valgfrihed for kommunerne, f.eks. i forslaget om mulighed for privat ansatte hjemmesygeplejersker og senest i forslaget om at sætte gang i frikommuneforsøgene igen.

Da frikommuneforsøget kørte fra 1985 til 1993, blev der godkendt 390 ideer som grundlag for forsøg, og over 200 af disse gav inspiration til ny lovgivning. Det viser tydeligt, at der i mange kommuner landet over er en stærk vilje til at finde nye, bedre og i mange tilfælde billigere løsninger.

Vi konservative deltager gerne i at finde nye veje i den kommunale verden, men prioriteringen inden for den givne ramme er kommunernes, og ansvaret for den givne ramme er regeringens.

Vi finder ikke anledning til at kritisere den aftale, der blev indgået mellem regeringen og kommunerne sidste år. Det var en stram kommuneaftale, og det bliver der sandsynligvis også behov for i år. Det er nødvendigt, at det offentlige holder igen. Det accepterer vi i Det Konservative Folkeparti, og som følge deraf kan vi heller ikke støtte det forslag til vedtagelse, som SF har fremsat.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Fru Gitte Seeberg erkendte jo meget klart, at der er problemer, specielt forringelser på hjemmehjælpsområdet, og fru Gitte Seeberg sagde også, at det var klart uacceptabelt. Det fortjener faktisk ros, at De Konservative erkender de forhold, men det var svært at høre, hvordan Det Konservative Folkeparti vil gøre noget ved sagen, for jeg formoder, at man så også vil gøre noget ved sagen.

Man accepterede sådan set den økonomiske ramme, og at det var regeringen, der bestemte den. Det er jo lidt uforståeligt her, for sagen er den, at det er klart nok, at kommunerne må prioritere konkret, men der er jo ikke meget ved at have retten til at prioritere inden for en alt, alt, alt for snæver ramme, og vi ved allerede i dag, at for 1999 var kommunerne nødt til at overskride. Det var jo 1,4 pct. samlet set, og hvis der bliver lagt op til yderligere stramninger, er det

simpelt hen uacceptabelt. Hvad vil fru Gitte Seeberg gøre ved det?

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Fru Gitte Seeberg henviser til frikommuneforsøgene og det beslutningsforslag, vi behandlede for 14 dage siden fra Venstre og De Konservative om at genoptage forsøgene.

Da vi havde debatten her i Folketingssalen, kunne vi ikke få svar på, hvor der mangler forsøgshjemmel til, at kommunerne kan igangsætte de forsøg, de ønsker, og derfor vil jeg godt bede fru Gitte Seeberg om at nævne bare tre områder, hvor der mangler forsøgshjemmel, for så vil vi da overveje forslaget endnu en gang.

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Til fru Anni Svanholt: Det er klart, at vi i Det Konservative Folkeparti ikke vil være med til at se på, at kommunerne ikke overholder den lovgivning, vi har lavet her i Folketinget. Det bliver der så også taget hånd om, og det er der også taget hånd om i de konkrete tilfælde.

Når jeg siger, at der ikke er råd til det hele, og at kommunerne også er nødt til at indstille sig på det og er nødt til at prioritere inden for disse rammer, som vi måske ikke alle sammen synes er høje nok, er det, fordi alternativet er det, som vi i hvert fald i Det Konservative Folkeparti ikke vil være med til at acceptere, nemlig et stadig stigende skatte- og afgiftstryk.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Da fru Gitte Seeberg i sit ordførerindlæg var inde på spørgsmålet om forsøg i kommunerne og på det forslag, som vi jo har førstebehandlet på området, vil jeg gerne spørge fru Gitte Seeberg, om en af ting, der er tænkt på, når man vil have nye frikommuneforsøg, ikke også hænger sammen med den stramme kommuneaftale, som jo helt klart havde tekst i sig, som forklarede, at man nu skulle give kommunerne større råderum til at løse deres opgaver inden for de her stramme rammer.

Er der i den sammenhæng også tænkt på, at det skal være endnu lettere at lave kommunale samarbejder over grænserne, altså at de små kommuner i højere grad skal have råderum til kommunale samarbejder?

Er der ikke en række områder, hvor de rent faktisk løbende skal have tilladelse og søge mi-